

Αναγόρευση του Οικουμενικού Πατριάρχου σε Επίτιμο Διδάκτορα της Ποντιφικής Θεολογικής Σχολής Νότιου Ιταλίας

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος
, την Πέμπτη, 23 Νοεμβρίου, αναγορεύτηκε Επίτιμος
Διδάκτορας Θεολογίας της Ποντιφικής Σχολής Νοτίου Ιταλίας,
σε ειδική τελετή που πραγματοποιήθηκε στη Νεάπολη, με την
ευκαιρία της ενάρξεως του νέου Ακαδημαϊκού Έτους.

Παρέστησαν ο ΡΚαθολικός Αρχιεπίσκοπος της Νεάπολης, Ιεράρχες, κληρικοί, Πανεπιστημιακοί Καθηγητές, ο Δήμαρχος της πόλεως, και πλήθος άλλων προσωπικοτήτων, καθώς και φοιτητές.

Στην ομιλία του, που πραγματοποίησε στην ιταλική γλώσσα, ο Παναγιώτατος,

αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, στη σημασία του διεκκλησιαστικού και διαχριστιανικού διαλόγου, κάνοντας μία ιστορική αναδρομή στις προσπάθειες επαναπροσέγγισης μετά το σχίσμα του 1054, αλλά και στις τραγικές επιπτώσεις της εφαρμογής της πολιτικής της ουνίας από τη Δύση, η οποία, όπως είπε, σηματοδότησε *“μία από τις πιο σκοτεινές σελίδες της εκκλησιαστικής ιστορίας της δεύτερης χιλιετίας, οι συνέπειες της οποίας έχουν επιβαρύνει τις σχέσεις μεταξύ των Εκκλησιών σχεδόν μέχρι τις μέρες μας”*.

Επαναπροσέγγιση Χριστιανών Ανατολής και Δύσης

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε ο Παναγιώτατος στις προσπάθειες επαναπροσέγγισης των Χριστιανών Ανατολής και Δύσης κατά τον 20ο αιώνα, κυρίως μετά τις ιστορικές Πατριαρχικές εγκυκλίους του 1902 και του 1920, που συνέβαλαν καθοριστικά στη δημιουργία της Οικουμενικής Κινήσεως και στη συγκρότηση του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών (Π.Σ.Ε.). Επίσης, αναφέρθηκε στον οραματιστή προκάτοχό του Πατριάρχη Αθηναγόρα, ο οποίος με την Εγκύκλιό του, το 1952, κάλεσε όλες τις κατά τόπους Ορθόδοξες Αυτοκέφαλες Εκκλησίες να συμμετάσχουν στο Π.Σ.Ε., στην ώθηση που έδωσε, μετά τη σύγκληση της Β' Βατικανής Συνόδου, να προετοιμαστεί μία μελλοντική Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας μέσω των Πανορθόδοξων Διασκέψεων της Ρόδου (1961-1963-1964), στην ιστορική συνάντηση με τον Πάπα Παύλο ΣΤ' στα Ιεροσόλυμα, το 1964, και αργότερα στην Ρώμη και την Κωνσταντινούπολη, αλλά και στην αμοιβαία άρση των αναθεμάτων. Γεγονότα, συνέχισε ο Παναγιώτατος, που χαρακτήρισαν την Πατριαρχία του αοίδιμου Προκατόχου του, και άνοιξαν *“έναν δρόμο χωρίς επιστροφή στη συνάντηση όλων των Χριστιανικών Εκκλησιών”*.

Στη συνέχεια, ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε στις πρωτοβουλίες και τις προσπάθειες που αναλήφθηκαν από το Οικουμενικό Πατριαρχείο για την προώθηση του διαλόγου, μετά την ανάρρησή του στον Πατριαρχικό Θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως, το 1991, επισημαίνοντας ότι η Πατριαρχία του κινείται σε τέσσερις άξονες, στους οποίους αναφέρθηκε διεξοδικά: 1) Ορατή ενότητα της Ορθόδοξης Εκκλησίας. 2) Διάλογος και συνεργασία με όλες τις Χριστιανικές Εκκλησίες. 3) Διάλογος και συνεργασίες με τις θρησκείες του κόσμου και κυρίως με τον Ιουδαϊσμό και το Ισλάμ. 3) Δικαιοσύνη, Ειρήνη, Ενότητα της Ανθρωπότητας και Διασφάλιση του Φυσικού Περιβάλλοντος.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του σημείωσε:

“Με αυτό το πνεύμα, η Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως, στο πέραςμα των αιώνων, και εμείς προσωπικά συνεχίζουμε σήμερα στο πλαίσιο ενός ειλικρινούς και γεμάτου αγάπη διαλόγου να βαδίζουμε εμβαθύνοντας στη σχέση των Χριστιανών που ακόμη είναι διαιρεμένοι. Πρέπει να διακηρύξουμε σε κάθε πιστό και σε κάθε άνθρωπο καλής θελήσεως ότι ο διάλογος εμπλουτίζει και δεν αφαιρεί τίποτα.

Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τον φανατισμό και τις συγκρούσεις, γιατί είμαστε πεπεισμένοι ότι «η ειρήνη του θεού υπερέχει πάντα νούν» (Φιλ. 4.7), καθώς και ότι «Η αγάπη μακροθυμεί, χρηστεύεται, η αγάπη ου ζηλοί, η αγάπη ου περπερεύεται, ου φυσιούται, ουκ ασχημονεί, ου ζητεί τα εαυτής, ου παροξύνεται, ου λογίζεται το κακόν, ου χαίρει επί τη αδικία, συγχαίρει δε τη αληθεία· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει.». (Α' Κορ. 13, 4-8)."

“Ο πόλεμος και η αδικία καταστρέφουν την αξιοπρέπεια του ανθρώπου”

Την Τετάρτη, πρώτη ημέρα της επισκέψεώς του στη Νεάπολη, ο Παναγιώτατος εκφώνησε ομιλία, στην ιταλική γλώσσα, κατά την Οικουμενική προσευχή που πραγματοποιήθηκε στην ΡΚαθολική Βασιλική της Θεοτόκου, στην οποία επεσήμανε ότι σήμερα η ανθρωπότητα βαδίζει προς την άβυσσο της βαρβαρότητας και του πολέμου, χρησιμοποιώντας κάποιοι το όνομα του Θεού για να δικαιολογήσουν τις δικές τους φρικαλεότητες. Αναφέρθηκε ιδιαιτέρως στον πόλεμο της Ουκρανίας, στην απώλεια ανθρωπίνων ζωών και στο δράμα των προσφύγων που αναζήτησαν καταφύγιο σε άλλες χώρες της Ευρώπης, μεταξύ των οποίων και στην Ιταλία. Διερωτήθηκε δε πώς θα μπορέσουν σε λίγες ημέρες “εκείνες οι Εκκλησίες στις οποίες οι αρχηγοί τους δεν έχουν το θάρρος να πουν όχι στον πόλεμο, να ψάλουν τη χαρά της Γεννήσεως”.

Αναφέρθηκε, επίσης, στους πρόσφυγες που βρήκαν καταφύγιο στην Αρμενία, αναγκαζόμενοι να εγκαταλείψουν τα εδάφη τους, τα σπίτια τους, τους ιερούς τους τόπους, και θα ψάλουν εκεί το “Δόξα εν υψίστοις θεώ”, αλλά και σε όλους τους συνανθρώπους μας στον κόσμο που βιώνουν ανάλογη κατάσταση. “Και ο κόσμος δεν μιλάει γι’ αυτό αν δεν υπάρχουν γεωπολιτικά ή οικονομικά συμφέροντα. Αλλά η κραυγή αυτών των αδελφών είναι και δική μας κραυγή”, σημείωσε ο Παναγιώτατος, και αναφέρθηκε και **στα τραγικά γεγονότα που εκτυλίσσονται και πάλι στους Αγίους Τόπους**. “Όμως η λύση δεν περνά μέσα από τη βαρβαρότητα κατά αθώων ανθρώπων, ούτε από την καταστροφή της ζωής άλλων αθώων, συμπεριλαμβανομένων πάρα πολλών παιδιών”, πρόσθεσε, και τόνισε ότι η ανθρωπότητα δεν πρέπει να ενδώσει στη βία και στις συγκρούσεις, αλλά να δείχνει υπομονή και μακροθυμία, “γιατί ο διάλογος και η ειρήνη υπερνικά κάθε παρεξήγηση, ενώ ο πόλεμος και η αδικία καταστρέφουν την αξιοπρέπεια του ανθρώπου.”

[Δείτε επίσης: Η πρώτη ημέρα της επίσκεψης του Οικουμενικού Πατριάρχη στη Νάπολη της Ιταλίας](#)